

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| திருநெடுந்தாண்டகம் ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ திருநெடுந்தாண்டகம் ॥

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் எந்தையின் திருவடிகள் என்
தலைமேலுள்ளன

‡மின் உருவாய் முன் உருவில் வேதம் நான்காய்*
விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள் தானாய்*
பின் உருவாய் முன் உருவில் பிணி மூப்பில்லாப்*
பிறப்பிலியாய் இறப்பதற்கே எண்ணாது* எண்ணும்
பொன் உருவாய் மணி உருவில் பூதம் ஐந்தாய்ப்*
புனல் உருவாய் அனல் உருவில் திகழும் சோதி*
தன் உருவாய் என் உருவில் நின்ற எந்தை*
தளிர் புரையும் திருவடி என் தலை மேலவே (1)

பார் உருவில் நீர் எரிகால் விசும்புமாகிப்*
பல்வேறு சமயமுமாய்ப் பரந்து நின்ற*
ஏர் உருவில் மூவருமே என நின்ற*
இமையவர் தம் திருவுரு வேறெண்ணும் போது*
ஓர் உருவம் பொன் உருவம் ஒன்று செந்தீ*
ஒன்று மா கடல் உருவம் ஒத்து நின்ற*
மூவுருவும் கண்ட போதொன்றாம் சோதி*
முகில் உருவம் எம் அடிகள் உருவம் தானே (2)

திருவடிவில் கரு நெடுமால் சேயன் என்றும்*
திரேதைக்கண் வளை உருவாய்த் திகழ்ந்தான் என்றும்*
பெரு வடிவில் கடல் அமுதம் கொண்ட காலம்*
பெருமானைக் கரு நீல வண்ணன் தன்னை*
ஒரு வடிவத்தோர் உருவென்றுணரல் ஆகாது*
ஊழிதோறுழி நின்றேத்தல் அல்லால்*
கரு வடிவில் செங்கண்ண வண்ணன் தன்னைக்*
கட்டுரையே யார் ஒருவர் காண்கிற்பாரே (3)

இந்திரற்கும் பிரமற்கும் முதல்வன் தன்னை*
 இரு நிலம் கால் தீ நீர் விண் பூதம் ஐந்தாய்*
 செந்திறத்த தமிழ் ஓசை வடசொல் ஆகித்*
 திசை நான்குமாய்த் திங்கள் ஞாயிறாகி*
 அந்தரத்தில் தேவர்க்கும் அறியல் ஆகா
 அந்தணனை* அந்தணர் மாட்டந்தி வைத்த
 மந்திரத்தை* மந்திரத்தால் மறவாதென்றும்*
 வாழுதியேல் வாழலாம் மட நெஞ்சமே (4)

ஒண் மிதியில் புனல் உருவி ஒரு கால் நிற்ப*
 ஒரு காலும் காமரு சீர் அவுணன் உள்ளத்து*
 எண் மதியும் கடந்தண்ட மீது போகி*
 இரு விசம்பினூடு போய் எழுந்து* மேலைத்
 தண் மதியும் கதிரவனும் தவிர ஓடித்*
 தாரகையின் புறம் தடவி அப்பால் மிக்கு*
 மண் முழுதும் அகப்படுத்து நின்ற எந்தை*
 மலர் புரையும் திருவடியே வணங்கினேனே (5)

அலம்புரிந்த நெடுந் தடக்கை அமரர் வேந்தன்*
 அஞ்சிறைப் புள் தனிப் பாகன் அவுணர்க்கென்றும்*
 சலம் புரிந்தங்கருள் இல்லாத் தன்மை யாளன்*
 தான் உகந்த ஊர் எல்லாம் தன் தாள் பாடி*
 நிலம் பரந்து வரும் கலுழிப் பெண்ணை ஈர்த்த*
 நெடு வேய்கள் படு முத்தம் உந்த உந்தி*
 புலம் பரந்து பொன் விளைக்கும் பொய்கை வேலிப்*
 பூங்கோவலூர் தொழுதும் போது நெஞ்சே! (6)

வற்புடைய வரை நெடுந் தோள் மன்னர் மாள*
 வடி வாய மழுவேந்தி உலகம் ஆண்டு*
 வெற்புடைய நெடுங்கடலுள் தனி வேல் உய்த்த*
 வேள் முதலா வென்றான் ஊர் விந்தம் மேய*
 கற்புடைய மடக் கன்னி காவல் பூண்ட*
 கடி பொழில் சூழ் நெடு மறுகில் கமல வேலி*

பொற்புடைய மலை அரையன் பணிய நின்ற*
பூங்கோவலூர் தொழுதும் போது நெஞ்சே! (7)

‡நீரகத்தாய்! நெடுவரையின் உச்சி மேலாய்!*
நிலாத்திங்கள் துண்டகத்தாய்! நிறைந்த கச்சி
ஊரகத்தாய்* ஒண் துறை நீர் வெஃகா உள்ளாய்!*
உள்ளுவார் உள்ளத்தாய்* உலகம் ஏத்தும்
காரகத்தாய்! கார்வானத்துள்ளாய்! கள்வா!*
காமரு பூங்காவிரியின் தென்பால் மன்னு
பேரகத்தாய்* பேராதென் நெஞ்சின் உள்ளாய்!*
பெருமான் உன் திருவடியே பேணினேனே (8)

வங்கத்தால் மா மணி வந்துந்து முந்நீர்
மல்லையாய்!* மதிள் கச்சி ஊராய்! பேராய்*
கொங்கத்தார் வளங்கொன்றை அலங்கல் மார்வன்*
குலவரையன் மடப் பாவை இடப்பால் கொண்டான்*
பங்கத்தாய்! பாற்கடலாய்! பாரின் மேலாய்!*
பனி வரையின் உச்சியாய்! பவள வண்ணா*
எங்குற்றாய் எம் பெருமான்! உன்னை நாடி*
ஏழையேன் இங்ஙனமே உழிதருகேனே! (9)

பொன் ஆனாய்! பொழில் ஏழும் காவல் பூண்ட
புகழ் ஆனாய்!* இகழ்வாய தொண்டனேன் நான்*
என் ஆனாய் என் ஆனாய் என்னல் அல்லால்*
என் அறிவன் ஏழையேன்* உலகம் ஏத்தும்
தென் ஆனாய் வட ஆனாய் குடபால் ஆனாய்*
குணபால தாயினாய் இமையோர்க்கென்றும்
முன் ஆனாய்* பின் ஆனார் வணங்கும் சோதி!*
திருமுழிக் களத்தானாய் முதல் ஆனாயே! (10)

பட்டுடுக்கும் அயர்ந்திரங்கும் பாவை பேணாள்*
பனி நெடுங்கண் நீர் ததும்பப் பள்ளி கொள்ளாள்*
எட்டுணைப் போதென் குடங்கால் இருக்ககில்லாள்*
எம் பெருமான் திருவரங்கம் எங்கே என்னும்*

மட்டு விக்கி மணி வண்டு முரலும் கூந்தல்*
 மட மானை இது செய்தார் தம்மை* மெய்யே
 கட்டுவிச்சி சொல் என்னச் சொன்னாள் நங்காய்!*
 கடல் வண்ணர் இதுசெய்தார் காப்பார் ஆரே (11)

நெஞ்சருகிக் கண் பனிப்ப நிற்கும் சோரும்*
 நெடிதுயிர்க்கும் உண்டறியாள் உறக்கம் பேணாள்*
 நஞ்சரவில் துயில் அமர்ந்த நம்பீ! என்னும்*
 வம்பார் பூம் வயல் ஆலி மைந்தா என்னும்*
 அஞ்சிறைய புட்கொடியே ஆடும் பாடும்*
 அணி அரங்கம் ஆடுதுமோ தோழீ என்னும்*
 என் சிறகின் கீழ் அடங்காப் பெண்ணைப் பெற்றேன்*
 இரு நிலத்தோர் பழி படைத்தேன் ஏ பாவம்மே! (12)

கல் எடுத்துக் கல் மாரி காத்தாய்! என்றும்*
 காமரு பூங்கச்சி ஊரகத்தாய்! என்றும்*
 வில் இறுத்து மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தாய்! என்றும்*
 வெஃகாவில் துயில் அமர்ந்த வேந்தே! என்றும்*
 மல் அடர்த்து மல்லரை அன்றட்டாய்! என்றும்*
 மா கீண்ட கைத்தலத்தென் மைந்தா! என்றும்*
 சொல் எடுத்துத் தன் கிளியைச் சொல்லே என்று*
 துணைமுலை மேல் துளிசோரச் சோர்கின்றாளே! (13)

முளைக் கதிரைக் குறுங்குடியுள் முகிலை* மூவா
 மூவுலகும் கடந்தப்பால் முதலாய் நின்ற*
 அளப்பரிய ஆரமுதை அரங்கம் மேய
 அந்தணனை* அந்தணர் தம் சிந்தை யானை*
 விளக்கொளியை மரகதத்தைத் திருத்தண்காவில்*
 வெஃகாவில் திருமாலைப் பாடக் கேட்டு*
 வளர்த்ததனால் பயன் பெற்றேன் வருக! என்று*
 மடக் கிளியைக் கை கூப்பி வணங்கினாளே (14)

கல் உயர்ந்த நெடு மதிள் சூழ் கச்சி மேய
 களிநென்றும்* கடல் கிடந்த கனியே! என்றும்*

அல்லியம் பூ மலர்ப் பொய்கைப் பழன வேலி*
 அணி அழுந்தார் நின்குந்த அம்மான் என்றும்*
 சொல் உயர்ந்த நெடு வீணை முலை மேல் தாங்கித்*
 தூ முறுவல் நகை இறையே தோன்றநக்கு*
 மெல் விரல்கள் சிவப்பெய்தத் தடவி ஆங்கே*
 மென் கிளிபோல் மிக மிழற்றும் என் பேதையே (15)

‡கன்று மேய்த்தினிதுகந்த காளாய்! என்றும்*
 கடி பொழில் சூழ் கணபுரத்தென் கனியே! என்றும்*
 மன்றமரக் கூத்தாடி மகிழ்ந்தாய்! என்றும்*
 வட திருவேங்கடம் மேய மைந்தா! என்றும்*
 வென்றசுரர் குலம் களைந்த வேந்தே! என்றும்*
 விரி பொழில் சூழ் திருநறையூர் நின்றாய்! என்றும்*
 துன்று குழல் கருநிறத்தென் துணையே என்றும்*
 துணை முலைமேல் துளி சோரச் சோர்கின்றாளே! (16)

பொங்கார் மெல் இளங்கொங்கை பொன்னே பூப்பப்*
 பொருகயல்கண் நீர் அரும்பப் போந்து நின்கு*
 செங்கால மடப் புறவம் பெடைக்குப் பேசும்*
 சிறு குரலுக்குடல் உருகிச் சிந்தித்து* ஆங்கே
 தண் காலும் தண் குடந்தை நகரும் பாடித்*
 தண் கோவலூர் பாடி ஆடக் கேட்டு*
 நங்காய்! நம் குடிக்கிதுவோ நன்மை என்ன*
 நறையூரும் பாடுவாள் நவில்கின்றாளே! (17)

கார் வண்ணம் திருமேனி கண்ணும் வாயும்*
 கைத்தலமும் அடி இணையும் கமல வண்ணம்*
 பார் வண்ண மட மங்கை பத்தர் பித்தர்*
 பனி மலர் மேல் பாவைக்குப் பாவம் செய்தேன்*
 ஏர் வண்ண என் பேதை என்சொல் கேளாள்*
 எம் பெருமான் திருவரங்கம் எங்கே என்னும்*
 நீர் வண்ணன் நீர்மலைக்கே போவேன் என்னும்*
 இதுவன்றோ நிறை அழிந்தார் நிற்குமாறே (18)

முற்றாரா வன முலையாள் பாவை* மாயன்
 மொய் அகலத்துள் இருப்பாள்* அஃதும் கண்டும்
 அற்றாள்* தன் நிறை அழிந்தாள் ஆவிக்கின்றாள்*
 அணி அரங்கம் ஆடுதுமோ தோழீ! என்னும்*
 பெற்றேன் வாய்ச் சொல் இறையும் பேசக் கேளாள்*
 பேர் பாடித் தண் குடந்தை நகரும் பாடி*
 பொற்றாமரைக் கயம் நீராடப் போனாள்*
 பொருவற்றாள் என் மகள் உம் பொன்னும் அஃதே (19)

தேராளும் வாள் அரக்கன் செல்வம் மாளத்*
 தென் இலங்கை முன் மலங்கச் செந்தீ ஒல்கி*
 பேராளன் ஆயிரந் தோள் வாணன் மாளப்*
 பொரு கடலை அரண் கடந்து புக்கு மிக்க
 பாராளன்* பார் இடந்து பாரை உண்டு*
 பார் உமிழ்ந்து பார் அளந்து* பாரை ஆண்ட
 பேராளன்* பேர் ஓதும் பெண்ணை மண்மேல்*
 பெருந் தவத்தள் என்றல்லால் பேசலாமே (20)

‡மை வண்ண நறுங்குஞ்சிக் குழல் பின் தாழ*
 மகரம் சேர் குழை இருபாடிலங்கி ஆட*
 எய் வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா* இங்கே
 இருவராய் வந்தார் என் முன்னே நின்றார்*
 கை வண்ணம் தாமரை வாய் கமலம் போலும்*
 கண் இணையும் அரவிந்தம் அடியும் அஃதே*
 அவ் வண்ணத்தவர் நிலைமை கண்டும் தோழீ!*
 அவரை நாம் தேவர் என்றஞ்சினோமே! (21)

நைவளம் ஒன்றாராயா நம்மை நோக்கா*
 நாணினார் போல் இறையே நயங்கள் பின்னும்*
 செய்வளவில் என் மனமும் கண்ணும் ஓடி
 எம் பெருமான் திருவடிகீழ் அணைய* இப்பால்
 கைவளையும் மேகலையும் காணேன்* கண்டேன்
 கன மகரக் குழை இரண்டும் நான்கு தோளும்*

எவ்வளவுண்டெம் பெருமான் கோயில் என்றேற்கு*
இதுவன்றோ எழில் ஆலி என்றார் தாமே (22)

உள்ளூரும் சிந்தை நோய் எனக்கே தந்து* என்
ஒளி வளையும் மா நிறமும் கொண்டார் இங்கே*
தெள்ளூரும் இளந் தெங்கின் தேறல் மாந்திச்*
சேல் உகளும் திருவரங்கம் நம் ஊர் என்னக்*
கள்ளூரும் பைந் துழாய் மாலை யானைக்*
கனவிடத்தில் யான் காண்பன் கண்ட போது*
புள்ளூரும் கள்வா நீ போகேல் என்பன்*
என்றாலும் இது நமக்கோர் புலவி தானே (23)

இரு கையில் சங்கிவை நில்லா எல்லே பாவம்!*
இலங்கொலி நீர் பெரும் பௌவம் மண்டி உண்ட*
பெரு வயிற்ற கரு முகிலே ஒப்பர் வண்ணம்*
பெருந் தவத்தர் அருந் தவத்து முனிவர் சூழ*
ஒரு கையில் சங்கொரு கை மற்றாழி ஏந்தி*
உலகுண்ட பெரு வாயர் இங்கே வந்து* என்
பொரு கயல் கண் நீர் அரும்பப் புலவி தந்து*
புனல் அரங்கம் ஊர் என்று போயினாரே! (24)

மின் இலங்கு திருவுருவும் பெரிய தோளும்*
கரி முனிந்த கைத்தலமும் கண்ணும் வாயும்*
தன் அலர்ந்த நறுந் துழாய் மலரின் கீழே*
தாழ்ந்திலங்கும் மகரம் சேர் குழையும் காட்டி*
என் நலனும் என் நிறையும் என் சிந்தையும்*
என் வளையும் கொண்டென்னை ஆளும் கொண்டு*
பொன் அலர்ந்த நறுஞ்செருந்திப் பொழிலினூடே*
புனல் அரங்கம் ஊர் என்று போயினாரே! (25)

தே மருவு பொழிலிடத்து மலர்ந்த போதைத்*
தேன் அதனை வாய்மடுத்துன் பெடையும் நீயும்*
பூ மருவி இனிதமர்ந்து பொறியில் ஆர்ந்த*
அறு கால சிறு வண்டே! தொழுதேன் உன்னை*

ஆ மருவி நிரை மேய்த்த அமரர் கோமான்*
 அணி அமுந்தார் நின்றானுக்கின்றே சென்று*
 நீ மருவி அஞ்சாதே நின்றோர் மாது*
 நின் நயந் தாள் என்றிறையே இயம்பிக் காணே (26)

‡செங்கால மட நாராய்! இன்றே சென்று*
 திருக் கண்ணபுரம் புக்கென் செங்கண் மாலுக்கு*
 என் காதல் என் துணைவர்க்குரைத்தி ஆகில்*
 இதுவொப்பதெமக்கின்பம் இல்லை* நாளும்
 பைங்கானம் ஈதெல்லாம் உனதே ஆகப்*
 பழன மீன் கவர்ந்துண்ணத் தருவன்* தந்தால்
 இங்கே வந்தினிதிருந்துன் பெடையும் நீயும்*
 இரு நிலத்தில் இனிதின்பம் எய்தலாமே (27)

தென் இலங்கை அரண் சிதறி அவுணன் மாளச்*
 சென்றுலகம் மூன்றினையும் திரிந்தோர் தேரால்*
 மன் இலங்கு பாரதத்தை மாள ஊர்ந்த*
 வரை உருவின் மா களிற்றைத் தோழீ* என்றன்
 பொன் இலங்கு முலைக் குவட்டில் பூட்டிக் கொண்டு*
 போகாமை வல்லேனாய்ப் புலவி எய்தி*
 என்னில் அங்கம் எல்லாம் வந்தின்பம் எய்த*
 எப்பொழுதும் நினைந்துருகி இருப்பன் நானே (28)

‡அன்றாயர் குலமகளுக்கரையன் தன்னை*
 அலை கடலைக் கடைந்தடைத்த அம்மான் தன்னை*
 குன்றாத வலி அரக்கர் கோனை மாளக்*
 கொடும் சிலைவாய்ச் சரம் துரந்து குலம் களைந்து
 வென்றானை* குன்றெடுத்த தோளினானை*
 விரி திரை நீர் விண்ணகரம் மருவி நாளும்
 நின்றானை* தண் குடந்தைக் கிடந்த மாலை*
 நெடியானை அடி நாயேன் நினைந்திட்டேனே (29)

‡மின்னு மா மழை தவழும் மேக வண்ணா!*
 விண்ணவர் தம் பெருமானே! அருளாய் என்று*

அன்னமாய் முனிவரோடமரர் ஏத்த*

அருமறையை வெளிப்படுத்த அம்மான் தன்னை*
மன்னு மா மணி மாட மங்கை வேந்தன்*

மான வேல் பர காலன் கலியன் சொன்ன*
பன்னிய நூல் தமிழ் மாலை வல்லார்* தொல்லைப்
பழவினையை முதல் அரிய வல்லார் தாமே (30)

|| திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ||